

בכל משבתייכם סלו וספרתם לכם שותנו לבון מבחר יוסא טבא
יום איתואיכו ית עופרא מוחרת השבת מיום הביאכם אַתָּה

רש"י

בכל משבתייכם. הילקו זו חכמי יתרול, יט שלמדו
מכהן שכהן וכוכב כהן לאין ומכ' קידוץ ל''), ויט
הומרים לה נלה כל גל למד כל גל נטעו על כהן כל גל
לחלו יוסב ויטיכ' מטבח* וילקו (קידוץ זט):
(עו) מהורת השבת. ממלכת יוס טוב** (הנוה)
שמע שוחאות * משוכשו ויחלק.

כון כרמל ובין קלי ונלה גם מלך קולד והעمرן להן למלך, ופי'
בכון כתובות מלטה: (ב) דכינו י"ד טניס מהר גולס להן, ופי'
(א) נפלט לעיל בפסקו י"ה:

לקט בהיר

כלמן כלומר מיל פקיעיה נכלן כמות טבון כל פיטול
ו�플יה, ויט צלופין לומו קומה על פהו טהורה מתמקה
וימל ערב נזין, זה נקלות קלוי זו קליות מממת טנטרא,
ויאו לelow מלון מילן מילן קלוי להו למלוקה, וכן
המר האגום קלוי נלה, ויט צלופין וטורפני לומו כל נק
סתמיה נוונט וועזין לממו נמש ווונט, ווילר סטמואן
שייעשות. מיטוכשו ויחלק.

אור החחים

נין טבון יוס הצענת כלמור כלן מקמת כויס
כיו עדין גלן מלוייס* זיך ילו כ' ספוא
ממלכת, וכגס לי זיך סיב צפם מלוייס*),
כמפען זיך יעטב צהו ופרק עטמו מידי טנא
טן. וספרתם נס וגוו. לומרו לכס* נד
נטנה, לי כמו כן יעטב צסוד ס' י' ידוע ליזדי
מן. וכלי כפען לחדרון כעהר זויס הצענת לזכרון
לי טח זים. (טמות ל' ו' י"ז) וכמטכילד יכון*).
ועין מכ פירחוי צפראת גראת זפסוק (כ' ל')
וילל הלאס זויס כבזיע, ודרך רמז זהו צהומלו
ספרתם על דרך מומרס ז' לי נסמות עס זני
יתרול הס נצחות כלהות, וכחמלעות תמלולו
בגש וטומלה כתיעוג תלכללו ויחיך הורס,
ויהר' ל' (ויק' ל' י"ז) לי נסמות סנפריען הו. זיך
המר וספרתם לכט פירוט נטמלעות מינן זיך נטם
מלחמר הנטמוג כלן וספרתם לכט פיי סידת ספררכ
זיך נסינחנס לטרכחנס צוזלת זיך חיכף כיב

ממהרת הצעה מוס וגוו*. פירוט מעכטיו
קדוס טהנכו ליהר' ממלכת כתגא.
וינגד מהר זילטס ליהר' מהר מוס כזילטס וגוו,

אור בהיר

זוקה נילא. (ג) פיי נימן מדמו על קמאות. (ה) לי כמו טהמר עצם פה נה, פעם נס, מג העמות נה
וכו. (ז) פיי נטומלה. (ז) היל להוות גלן טומלה מרים נמה גל נספור מוס ט''). (ז) סכלן טה נטמו זמן
טמער טרלים כל יזמי מגיס וטעמם גאנטיר יס קבלת המורה. (ח) לי זכמי הצען זומ, ודרתע זילטס להגיה כויס הצען,
וילל כמו הצען הייל וכבר נטער זו צפם ז' ומי כ"כ הפטילה זיך פטער, וויל הצעה עצ'יך, ויל הצעני פירוט זיך טופן,
ולחיט זמה צהר למל דוקה מה הצען כל גל כהה וכמה מזות טפערום זיך גענער, מלה, מרול, טפה זכו' זכו', סניהם טהמר
ווחמצעין, מה זה הצענה גדולה זרכין לדגר זא, ואטאטי טגמר הומר וועין צפ' ויכל זונ, וטס גל מילמי רמז לדגר זא. ווילר
טפערות גדרטם יט כהן, ומינט זטטכלעד מינט הצעני זרכין להוות הומר צפ' זונ, וטס גל מילמי רמז לדגר זא, ווילר
טפערות גדרטם יט כהן, ומינט זטטכלעד מינט הצעני זרכין להוות הומר צפ' זונ, וטס גל מילמי רמז לדגר זא, ווילר

עֶמֶר הַתְּנוּפָה שָׁבֵע שְׁבָתוֹת הַמִּימָּות תְּהִיֶּה: ט עֶד מִפְתָּרָת הַשְּׁבָת הַשְּׁבִיעָת תְּסִפְרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהַקְרְבָתָם מִנְחָה תְּרִשָּׁה לִיהְוָה: ז מִמּוֹשְׁבָתֵיכֶם תְּבִיאוּ וְלַחֲם תְּנוּפָה שְׁתִים שְׁנִי עָשָׂרִים סָלָת תְּהִיֶּה חָמֵץ תְּאָפֵנָה בְּבֹזָרִים לִיהְוָה:

לקט בהיר

(בב) ר"ל מינם "הטנטם" זה הן פילוטו י"ט כמו ממהרת המכונת דלעיל, בסיס מרגומו הונקלם המכבר יומל ענה, זהה פילוטו שנען כלומר ז' יmis טסלה שנען חמל נקרל גם כן שנען, כמו שנען שנותם מימיום מהיינה, וכמו שנען חמל נפל' תפספרו. וגם עד גכללי', וכן מרכזים והקרכובים יוס (טט - טט): חמישים יום והקרכובות מנהחה חדשה לה'. צויס כהמיטס קרייזו* ז', וולומר חמיטס עלמו היינו נספירה רק עד הקמיטס, שארני נספירות חמר קרל שנען אנטום מימיום, וגולה רק מ"ט יוס: (כד) לוזו לומר מינם מספירו נCKER על מעלה, ומיתם חמיטס יוס נCKERו למטה, שסקפירה מטהה עד לומר שנען האנטום, והקלימת מינה מדרה יהה זויס הקמיטס, ומקרל מופעם סולו, וכוישר נץ ליום יוס חמיטס והקרכובים, נס יופר מוקן שם מון לומת נ"ה על חילתה יוס וכמו שנען וגלוינו ולל' מוחולך לאין (טט - טט): לחם תנופה. להם תרומה כמורס לטס גנוכי', חז כיו כמנחה כמלוכה שכוולח מן כחדץ, ולח'ת כרי קלכב מניהת כעומר, היניכ כחל כל כמנחות סכילה צחכ' מן הסטורייס* (טט-מןחות פ"ג): לחם תנופה. להם מלחולך לטס גנוכי', ולח'ת כרי קלכב כמלוכה של מועלך*: בכורדים. ולח'ת כרי קלכב כמנחות קגולות בצעלה מן הסטורייס, אף למינחת קגולות בצעלה מן הסטורייס, לה' קרכוב מן כחדץ קודס לטתי בלחם (טט-מןחות שווי טהרות): קרכוב ז' זואי אמר וה'

ומוגר אני וכו', ונקלם ספירים מכר כל זומת מלט* ז', דסיינו מן והומר אני עד סוף המכבר, ונחלמת דנרים מוכרים צחין ז' מדכרי רט*, סולם נרלה לו דורך ט' יומר ח' נמה לדרך ה', כל הגירוקן צלפינוי נוכן, ומכלל על דחדין: כה ר"ל ומכלו, והמ"כ מכך דעת על'ו ע"פ פצוטו, וכן מוכם מלהכו (הס והגירוקן צלפינוי נוכן), וכטמיג (טמות ט' ל"ה), כי הסטורה נוכן, וכטמי הלחם כמו מל'ה וlain מל'ה חטוי, וכטמיג מל'ה חטוי, ה' כל צהיר כל המינחות חפילו מן שעוריים כגון מחתה פוטה חי'ן מנייחין מן סהדים קודס טמי סלחים דלבקון: כו) ר"ל חי'ן מנופה ו מה סאכאנן או ה' בטלאס מוריין חותה נטהה קלאות, כי ולח'ת נחלמל לזמן פטוק כ' וגניף הכסן וגנו', וכלן סמדוגר קודס טב' לעורה צלטמר מכilio' למס מנופה, ה' פיטוטו פטפחה לטס ט' ולס נכוויס צלומרי עלי' קודס טמגיאו טיקיא מקודס לטתי הלחם (רא"ס): כז) ה' נל' צלמענלה קול'ה חותה מדשה וכלהן קרלה נכוויס, וסיעיו כן, ט' פינט נכוויס מדרה וולטונו, וכלהלו חמל ממקומיכים מכי'ה (רא"ס): כח) ר"ל חי' נכוויס לקלירה ולהתיר למ' בטלאס סדרה, סכבר כותר נפקח על ידי השוער, ה' נל' למיניהם כחלום כיהם ט' קול' נכוויס,

אונקלום

דארטוטה שחבעא שביעון שלט'ין יהונן (ג' תהוון): ט' עד מבתר שביעותה שכיעתא חמנון חפטין יומין וחקרכובן פנטהא חרתא גברים ז' ז' ממותבניכון פיתון לחם ארטוטה פרתין (גריצ'ן) הרין עשרוני ס' פ' תא יהונן חפטע יתאפען בכווין גברם ז'

סא פְּבָא
עומרא

ט' תלמוד
ז' לי', ויט
מדצ' חלה
ז' זידבן כס':
כ' (מנחות

לען, ופי
ב':

ה' כיויס
ט' לספור
ז' זוליס*),
וירוי טנא
ע' לודען
ח' ליכרין
ז' (ב' ל')
ט' (ב' ל')
ט' (ב' ל')
ע' סני
ט' מהלובי
ט' הולומכו^{ט'}
ע' סני
ט' מהלובי
ט' הולום,
כ' ז' ז' ז'
ט' ז' ז'
ט' מעכטיו
ט' כטנת,
ט' אלס וגו'

ט' מאנות ל'
ט' כלהמו זען
ט' יוס הנטן,
ט' בוט' חוףן,
ט' ייט צלהמר
ט' ז' וטפצל
ט' סכל צעם
ט' ז' ז' ז' ז'

אללא אם תהיה מבוארת בפסוקי התורה, כמו שאמרה הבריתא,^י יצא דודך שהויה זה מלמד כדי לעורר על שער טמא וצפראע טהור שתווין יין מורים בו. יוכל השוכר לדרש דבר פלוני שהוא מוחה ועל דבר פלוני מוחרי, וללמר^ו אףלו שהיה בזה הלימוד הערה על היהת דבר פלוני מוחרי,

וזולתי אם יהיה אותו הדורש אדם מפורסם קבוע להוראה שאז אסור לו לומוד בשום פנים מעות ששתה רביעית יין,^ז כמו אמר סתמייה דבר אוורי מורה.^ח ושם בשלישי מבריותה^ט נחbare רשלן הורה בכל מיני המצוות^י אסור זולתי מה שביאנו. וכחכ' משה.

הלכות תמידין ומופffen**שלב**

ט崩שאל רבנו, מי שכח לילה או שתי לילות, ברך בזולתה מן הימים, או לאו.

והשיב, מה שאבד אי אפשר להזכירו, אבל מן הלילה שנזכר עד סוף השבועה שבועות יברך. וישמש בלילה האחרון אמרת תמים לפוי שאין חמיות^ו. ואמר היום ארבעים וחשעה יום שהם שבעה שבועות בעומר.

ומי שכח ולא ברך על העומר בתחילת הלילה יכול להשלים הברכה כל הלילה ואין לו להשלימה ביום. והוא דבר המשנה, דבר שמוצתו ביום כשר כל היום ודבר שמוצתו בלילה כשר כל הלילה.^ז ע"כ.

שכתב ר' י"פ בפירושו לסת"מ לרס"ג עשה יד ד"ה איברא בדבריך דברי הסמ"ק, שרבני במשנה תורה לא הזכיר דמים ועריכון חרמינו והקדשות וטומאות וטהרות שנדרשו בבריתא שם מקראי, מושם שלדעת רבינו הכל בכלל הורה, אלא בראיתא לרווחה ומילאה מיתה אסמכה לכל חד בנפי נפשיה.

ושלב תשובה זו הובאה בפירוש הר' קפах לשונה תורה הלכות תמידין ומוספין, ותרגומה על ידו, [نمצתה עלי הר']^א קפах במקומו צלומי כי' שע' הספריה הלאומית, אולם הבאים אחריו לא הצילו את כתוב היד]. 1. מבואר כאן שלא כתויות הבה"ג, שאם שכח לילה ויום לא ימיה עוד בברכה, דבעין תמים וליך. והתוספות במנחות טו, א ד"ה זכר כתבו על דברי הבה"ג, והוא פלא גודול ולא יתכן^ו.

ולשיטת רבינו כאן מבואר, שמי שהשלים כל הימים מוסיין בלילה האחרון כשהלמים ספרתו "תמיות". והוא חידוש שלא נמצא בדבריו רבינו בחוירו ולא בשאר הפוסקים. 2. ראה תמידין ומוספין ז, כב מוצות עשה לספר שבע שבתות תמיות מיום הכתה העمر שאמור בספרות לבם ממחורת שבת שבע שבתות... ומוחילה היסס מונין לפיכך מונה בלילה מליל ששה עשר בניסן. 3. ראה תמידין ומוספין ז, כנ"כ והר' ולא מנה בלילה מונה בימים. ודקדק דברי רבינו הלו בש"ת עונג יו"ט מג שלדעת רבינו מונה וمبرך והוסיף שם ז"ל, ונראה דקאי בשיטת הבה"ג שהביאו התוט^ו במנחות (טו, א) ד"ה זכר וזל פסק בה"ג ותיכא דשכח לספר בלילה סופר ביום. וכן ה' נראה מותן סתום מתניתין דסוף פרקיון דעת היא. 6. כratioת שם. 7. פירוש רבינו נוטה אחר גירושתו אבל בנוסח הנמרא שלפנינו, כל היכא דיתיב רב לא סגי ליה בלא הורה. ורש"י שם פירוש, לא סגי בלא הורה - דכ"ע בעו מינה. עי"כ. ופירוש רש"י נוטה יותר לנירשותו. 8. שם. 9. ראה מה

ול흘ות זה הORAה דלא לורי אישור והיתר אף על גב דלא עביד מעשה בשעתה. 3. כratioת יג, ב. 4. ראה נושאות ותרגומים. ולנושאות מי יש אי בratioות בין שני צדי התהania, שכן ההיתר למד סוייג בזאת שהוא לעורר על היתר ואישור פלוני, ומשמעות הדברים היא למעט אופני לימוד אחרים (שלא פורשוו). ומהידך כספרות צד האיסור הרו הנידון הוא בכל אדם אחר שהוא מומחה לרבים וכל לימודו אסור. והדברים סתוםים במקצת. ואולי לנושאה זו צריך לומר שההשתיגות מתייחסת להיתר הכללי של לדוש ולמד ובתאיו שהוא רק מעורר על ההיתר והאישור והוא בדרך הORAה. והניזון של אישור אדם מומחה למד עמד עצמו בפי עצמו.

ויש לדון לפיה זה אם תהיה נפקאה מניה לדינא בין שתי שלפנינו) ולכואורה היא נוותה לගירסת מי".^ו

ברם, יתכן שהן ה兜ם ומאחר ולא הותר למד אלא כדי לעורר ולא פוקי שלא יורה בזאת כמוהם למליל כל מי שלל דרך לימודו והוא בזאת כמוהם לרבים אסורה לו אפילו למד שאליל כל לימוד אף שהוא כדי לעורר, נחשב לימוד כדי להורות. 5. לשון רבינו בהכללות בית מקדש א, ג-ד כך אסורה לכל אדם בין בין ישראאל להורות כזואהشتו... ואם הORAה בדבר שהוא מפושט בתורה עד שידעו הצדוקים מותר. כגון שהORAה שהשער טמא והצפראע טהור והdots אסורה וכיוצא בה. וממותר לשוכר למד תורה ואיפלו הכללות ומדרשות והוא שלא יורה. ואם היה חכם קבוע להORAה לא ילמד שלימודו הORAה כratioות שם. 7. פירוש רבינו נוטה אחר גירושתו אבל בנוסח הנמרא שלפנינו, כל היכא דיתיב רב לא סגי ליה בלא הORAה. ורש"י שם פירוש, לא סגי בלא הORAה - דכ"ע בעו מינה. עי"כ. ופירוש רש"י נוטה יותר לנירשותו. 8. שם. 9. ראה מה

רג

חוון

סימן ב"ב

אבני

הפיilo זיכרנו י"ז מונעין טיניך לחוד נכלום מטעם
בローン עס כדרת מלך), וסמי' לרפ"ט במג"ל סס
(דמנוחל דטמגילה פוג' שלמה יגניך לפלום בס
כפחות מעשרה עי"ס), ולענ' לח"כ רלוי
שעמדו זהב נלהן הטעור ריט סיימון קס"ח ועי"ס
על"ל וכן בקפסה כן הפהרי מגדים וח"ל, ועי"
רי"ג מה' כו' ורלו'ת נמ"ה כו', והיה יודע כתמת
הכבד נין סס למלון דהמיהי כלון יט רשות לברך
ל"ה לעצמו ולו ולחוד מברך נלומן גרוועט
ע"כ.

7. יג. עניין ברוב עם הדורת מלך הוא דוקא כשייש
צירוף חזק בין החבורה

אולם לפ"מ ספי' בטנו י"ז סס נכוונה כמחבר
דאלטב' מהטענויות נעלית ה' כיינו
דכל לחוד מחענפ' בטלית דידי' וכטול' זמן מה,
ויל' ודכידן כל כהוספה דעשרה סכיו טוטין
מלוכ' לחות דרכיך חחת למלון סיינו דוקה
כטהגענפרה מהטענויות גנטלי' ה' דלו' באלירוף
זינס כויה כל כך פדריכח לחות עולבה למלון, וטס
ויתר מוע' טיגריך לחוד למלואו כולם, מעסס
לרוועט עס כדרת מלך, וכן נבל' בלאויס סכיביל
כגרא'ל, גנון גנרכות כמוני' דהמרין ולס סיינו
נכסיינכ' לחוד מברך למלון, כמו' אמןוחל
נמסכת נרכות (דו' מ"ב) וכסקסינכ' עטסל
יחס' נחצ' לחזורה לחות ולמן למירין דרכיך
חוות' לחוון דרכיך עס כזרות מלך, וכן צמסכת
דרכות (דו' יג). ד"כ ס"ל וטס כו' יופזין
בניהם כמדרך וככינוי חור לפניכם דלחוד יגניך
למלון מטעם גרוועט עס כדרת מלך, כיינו טעמל
דסס כל לחוד נכאין מחד חור, ולמן יט לירוף נין
ההצוויכ' והלמרין דרכיך לחות למלון דרכיך עס
הזרה מלך, משל"כ כהן לטוי פ"י בטנו י"ז דלה
מיורי מהווען דאלטב' מהטענויות גנטלי' ה', מהו

נסגרת בטנו י"ז נכלמות חמיטך דלון חולקין
המלווה לה' וכטרכ' לה' ודוו'ק.

בדין אחד מברך לכולן דברוב עם הדורת
מלך

יב. קושיות הגר"א והגרעיך"א על המחבר דאם
רצו אחד מברך לכולן

והנה על דרכי כמחבר בכ"ל (גנותה ה') דכל
לחוד יגניך געטמו וטס רוז' לחוד מברך
למלון, בקפסה כגרא'ל ד"כ אט סיון כ"ל מברך
מחמע מדכרייו דיזהר נכוון טיכל' למלום לכתהילב
לעטמו, וויתר דזוקה לחוד מברך למלון ייחוד
כמ"ס כפ"ח דרכיות וכן לאון כתוספתה עטרא
כו' כיו עטין מלוכ' לחות לחוד מברך למלון ייחוד
טי' וכן כפ"ז דרכות להמלר כTHON קי' וכו'
גנרכות כמוני' וגכמ"ז וטילר גרכות כמ"ס
חס. עכ'ל, ועי' צחוכות מג'יט (סימן קי'ז
ו סיון ק"פ) דחליות דזמנוקס דיס' נניין דרכווע
עס הדורת מלך ליאיך לחוד לברך וכטומען ילו'ו
צומעט כעהוב וויסור לכל לחוד ולחוד יגניך
געטמו, ועי' טילס לדילס לחוד דהס לכל לחוד יגניך
געטמו כויה נגידר מברך דרכיך טלי'ו נריכת,
ול'כ' ליע' דרכיך כמחבר דממעט דהס רוז' כל
לחוד יכול לברך נפלך.

וכן בקפסה כגרעיך"ל נכבאות סס זו'ל: עי'
סימן רוי'ג במג"ל ס"ג (חול'ס עטרכ'
טשעטן מלוכ' לחוד מלוכ' טלחוד יגניך למלון,
עס'י' לוי'ה וס'י' ח' ס"כ וטפיו נל' צה' בחוווץ
געח' לחות כו'), ובמג"ל סיון קס'ס סק'ג
(כוונתו למ"ס סס ע"ז כפוסקים דלחוד מברך
על כפירוש ולחוד מברך על הטעמיה, ולע'ע
דבליך נטעב פערה טלה' נזכר נגמיה דכה'

ג' גאל מועלכ' כיכ
במסכת ר"כ ככ"ל
ה' מועלכ' כקסויק
וועל' מלום חיוכית
רכח חמיעכה, ולי'כ
אי' טל זה, ולו'ן
לכטחילב יולין
ויק' במג"ל פועל
סוח' ריק צדיינגד,
רלי' גאל מועלכ'

מגדים הנ'ל

וימן ח' וכן צפימן
ר' מונגי'ו ככג'ל
זעטף ווילל חד
בגמරת' ומסתה
ה' מועלכ' דכםג'ל
ו' כסטרת' בטוי'ז
קי' קמאנ' לה'
ב' קדין עטן דכינ'
כ' בכריכ' לה' חל'ל
ה' לריט' פועל (גנותה
וזומת' לכל מועלכ'
זועלכ' דככל מועלכ'
ה' יתלק' המלווה לה'
וככ' טאטיל'ה יכול
לו, ח'יך לה' יתלק'
לכן כח' במג'ל
ככ'ל דיקול חד
ימנות' לוי'ה לי'ו
ויל'כ' מולק'ין
ומועלכ' מז'ק' דלה'

סְנָאָתָן חַוּעַ
זֶה זָעֵן שָׂאָה דְּזָעָה

נְגַגְגָ' זְעָזָעָם נְזָאָזָן זְעָזָעָם

מיוסט כוונת דכה בסוגיה של מלך המלך
לה וכגרכא לה כו רק גלוון ודכמוך חייט
מתגעט עכבי גמלות וכמו שבדרנו לעיל (בחולות
ב'), ولكن גלוון דצלב מתגעטים כל חד
גמלות ידיה ספרי יכול כל חד לזרק בעלמו
מטוס זליק עין דבוגע עס, ולחס רוי חד
מזרק לכולן כיוון זליק חמוץון דלא יחלק
כמלוות לה וכגרכא זהה, הצל נפי מה
שבדחטו לעיל וכוונת למג"ה היו מלך דיט בל
כטעוי זלה יחלק המלוות זהה וכגרכא זהה, הלה
כוויו טעם דבוקי לה יול צומע כווניה, מטוס
דטמען כווניה כו רק נדייננד, לח"כ ע"כ
לריין לומר זלכן כדין כלון ולחס רוי חד מזרק
לכולן מזום דיט עין זברוג עס בדרית מלך,
וח"כ קפק קסיות כגר"ה כייל ולחס יט עין
דבוגע עס לח"כ זל צווער חד לזרק וכס
וילו צומע כווניה מטוס דבוגע עס כדרת
מלך.

טו. סברת המב"ט דבציצית כל אחד מביך
בעצמו

ואפ"ל זה כמו שכתוב כמבי"ט (נסימן
קו"ז) גנעס כדנער דכל חד מזרק מזרק
כטמאנט ולהם חמרין לדחד ידרק וכולן ילהו
צומע כווניה, מטוס דכגרכא ליריך לאיז
עווד לעסיתון, וזה צווער להויה כגרכא
מלחר היפער דלה ויה שודר לעסיתון, דכוו
דזיר קפק דכרכוים יטמעטו זמן חד מטה.
ויפי"ז ויל דזקו כעהס כל כמאנער שכתוב דלחס
רוי כל חד ידרק געלמו כוון דכט
וינריך וככ"ל, חמין לה רוי צהמת כו, ויקפיזו
על זה שיכל עינר לעסיתון ספרי מותר לאס
לנטום כן דחד ידרק ווילו צומע כווניה, דכה
מטוס דלה מלך המלוות זהה וכגרכא זה —

כל חד מתגעט גמליה דלה, יול זכליו
היינו כ"כ חזק לחיים לזרק דרכך מהמת
כלווג עס סדרת מלך.

ובן כזיל כגרכא יוסף נסימן ח' (נסימי
נרכח) וח"ל: וחותמי רליות לרצינו הדר נר
חיש תلمידו טל כרכב"ל נספר בהפלס ריס
שנער ע' זיל וכו' פירות כתופתת כי כי
עטרכ שנטטו מלה מהת כנון עשרה סקורין כלל
הוא עטרכ שטטו מעקה מהת כי חד מזרק
לכלום כי, ועטרכ צפלין גראדו לו שטמאנטפין
בצליות כי כ"ל מזרק לעלמו עכ"ל. וכן פירטו
נספר מג גזרויס גל זו"ע הי"ח נסימן ח'
וכיוינו דקס סנרו דכתופתת צה נומר דלחס
עטרכ שטין מלה מהת זימה, וכגון דזונין חד
מעקה לו סקורין זימה כלל (וכיוינו ולחד
וכו יולחן צומע כווניה) לו יט כעין דזרוב
עס כדרת מלך, הצל גלוון דעטרכ שטין עטרכ
מלחת צפלה, לה סכמה זימד וועסן חיטו
זמן חד ליכל כעין דרכ עס, ולכן חי'
צחיםת דלה חד ידרק לכולן, וכסנרו כו
קדעת למג"ל צומע כווניה כו רק נדייננד. ל

יד. דין זה יתלה בין הדרכים הנ"ל בהבנת
דברי המג"א

אמנם נפי מה שכתוב למג"ה דבקו לה יול
צומע כווניה, לח"כ ז"כ למא כתוב
כמאנער דלחס רוי חד מזרק לכולן, כי לחס
ליכל עין דבוגע עס כדרת מלך כו כדין
ויתן דכל חד ליריך לזרק געלמו כוון דכט
בקளים, וגקלמל לה פוי דרכ כיל' (בחולות ב')
וכסנרו דבקו לה יול צומע כווניה סייעו
מטוס דלה מלך המלוות זהה וכגרכא זה —

אונקלוס

עַבְרָ שָׁקָר:
עַבְרָ קָהֵן
בְּמִפְּקָדָוּן
בְּאֲרָחָא וְקוֹ

יְכִיכָּ לְךָ כַּי
לְךָ. הַס סָקָי
כְּלוּגִינִי^ט טָנוֹ
כְּ וְכִתְבָּ נָמָ
(וַיְ) אֲשֶׁר קָ
לְחָרְלָעָן קָרְ
זָכָר (חַיָּה), 37
מְרֻתִּיחָתָךְ סָנָ
וְצָה זָה וְסָנָ
לְהַמְּגַנְּעִינִי^ט חָ
צָה בָּן גְּלָעֵל
כְּקָרְכָּה חָוָמָ
זָנָכָ חָוָטָךְ *
שְׂמִיא שְׂחָאָה *
כְּסִיקָּה כְּמִדּוֹת
(חָה דִּימָוקָו סָ
נָרְהָלָעָן פָּסָ
חָפָס וְמָלָל נָמָ
לָעָן וְסָהָלִין^ט
חָלָל צְפִיָּהוּ
סָלְדָרָק וְסָ
גּוֹפָיָה (מְדָ)

ר. זכורה

כְּהָלָר
יְהָ. אַשְׁוֹ
עַל יְפָרָהָל וְ

קָמָ) מֵהָ זְכוּיָ
מֵמָס שְׁלָמָרִיט וְ

וְתַחַקְפָּ בְּבֵית בְּקַתְּתָה: יְכִיכָּ וְתַחַקְפָּ
יְתִירָה לְאָתָחָם עַנְגָּה: יְגָא יְתִי
לְהַבְּכִירָה מְתַחְלָל וְמְתַחְלָל רְבַּחָא
זְעוּרָתָא: יְהָא יְהָה בְּבַבְּחָד
מְבָלָא וְמְכִילָא רְבַּחָא וְזְעוּרָתָא:
שְׁמַתְּקָיְין שְׁלָמִין דְּקָשָׁות יְהָוָן
לְהַבְּכִירָה שְׁלָמִין דְּקָשָׁות יְהָוָן
לְהַבְּכִירָה דְּמְכִילָה רְיָוָן כְּלָמָד
בְּרִילָה רְיָוָן יְמָה עַל אֲרָעָא
רְיָיָא לְהַבְּכִירָה יְבָה לְהָה: שְׁאָרִי מְרַחָק
בְּרוּם יְאָזְהָה בְּלָעָשָׂה אַלְהָה בְּלָעָשָׂה עַזְוָל:

דש"י

מְכָבוֹ, הַיְן צָלָס יוֹלָדָה מְתֻחָקָה יְדִי מְלֹתָה*:
(וַיְ) וְקַצְתָּה אֶת כְּפָה, מִמְּנָה דְּמִי נְצָטוֹיִי כָּכָל
לְפִי כְּמַכְיִינִים וּכְמַתְּכִיִּים, הַוְּ לְיָנוּ הַלְּלָה יְדָכָה מְמָתָּה,
נְהַמֵּר בְּמָה לְהַלְּלָה תְּהַלְּלָה וְנְהַמֵּר בְּלְבָדָן צְנָמוֹן וְעַט
טוֹב רָק לְיוֹהָרָה וְכָדוֹמָה, הַהְהָה הַמְּרָה בְּ. פְּנַיְמִים כָּל מִן
מְרִיבָה דְּמִי נְדָקָה דְּמִילָה סְפָטוֹ לְסִוָּת מְלָלָה
דְּקִיקָה כְּיָה (וַיְ) אָבָן וְאָבָן. מְקָלָמָה^ט (הַוְאָקָה): גְּדוֹלָה
וְקַטְּנָה, גְּדוֹלָה כְּמַמְחַקָּה*: לְהַבְּכָנָה לְיָהָלָה
נוּעָל גְּדוֹלָה וּמְחוֹרָה בְּקָמָנָה (סְפִירָה): (וַיְ) לְאָתָה
הַמְּיֻזָּר לְרוּצָה דְּבָרָה הַנִּתְּנָה מִלְּדִי (גְּמָרָה), וְפִי לְהַלְּלָה
עַיְן הַסְּמִהָה עַנְיָה (רַאֲבָעָץ): לְהָיָה צְוָקָלָן נָסָס
בְּמַתְּ�וֹנִים לְהַלְּלָה סְמִיסָה, וְכֵן לְיִפְאָה כָּל הַוְּהָ צְמוֹדָדִין כָּו
שְׁיִי נְעָשָׂה אָמָתָה - מְצָוָה - מְרִיבָה - כָּהָה - שְׁיִי אָמָחָתָה

קָמָה וְנְדוּמָה: לְזָה) נְמָפָרִי, יְכֵל הַלְּלָה יְעָמָה לְיִטְרָה, מְלָיָה לְיִטְרָה, וְכָבֵעָה לְיִטְרָה, מְלָיָה גְּדוֹלָה וְקַטְּנָה, גְּדוֹלָה סְאִירָה מְכַמְּתָה הַמְּ
הַקְּנִינָה נְכָל^ט (וַיְ) דְּרָסָוּ נְפָמָקָה הַקְּמָנוּ (מְלִיפָה) פִי^ט זְנִינָה צְוָים נְהַוְּרָס וְעַל צְנִיסָה כְּמִגְּבָרָה לְהַחָד כְּדִיד יְמָר
מְחַיְּרָיו, וְכָהָוָה קְוָה דְּבָרָה נְוָטָל לְהַכְּמָמָתָה מְוֹכָה, וְגַם סְלָמָד מְסָמָה יְרָה, זְנִינָה לְסְוִילָס
סְסִיטָה מְקַיָּעָה לְזָה הַהְמָמָתָה נְהַוְּרָס, סְסִיטָה כְּמַתְּגִּין עַל יְלָעָה (כְּיָ), וְאַרְכָּנִיס וְעַל כְּמָבָבָה סְנִי
מְשֻׁקָּולָת הַמְּ יְמָר יְמָר גְּלָעֵל וְהַמְּ קָנָן מְמָנוֹ וְדִימָדָה כָּס בְּ לְיִטְרָה מְכוֹנָה, וְהַוְאָרָב גְּלָעֵל
חָפִילָה הַלְּבָדָה נְכָס רָק נְכָס (לְחָ) דְּוֹסָה יְמָר מִינְמָה נְלָקָה וְמְדָלָל יְמָה נְלָקָה

אור החיים

צָלָל צָלָמָה הַלְּבָדָה נְכָלָל פְּנַוְרָה:
טוֹסָה וְעַל כְּלָמָה וְעַל כְּלָמָה כְּלָמָה צָנְזִירָה
טָז. בְּלָעָמָה הַלְּבָדָה כְּלָמָה וְעַל כְּלָמָה כְּלָמָה כְּלָמָה כְּלָמָה
עַוְמָקָה הַלְּבָדָה הַלְּבָדָה הַלְּבָדָה כְּלָמָה לְוּמָר כְּלָמָה כְּלָמָה כְּלָמָה

אור בהור

צָלָל הַלְּבָדָה נְכָלָל יְלָעָה נְעַטְּוָה צָלָמָה יְלָעָה צָלָמָה יְלָעָה
שְׁלָמִיא יְכָלָה נְהַגְּלָל עַזְיָה דִּיְה גְּכָחָה נְהַגְּלָל סְסָה צָנְזִירָה נְפָטָה וְחָרָקָה עַל
נְהַגְּלָל קְלָטָה) מֵהָ כָּפָל

